

दानिएलको पुस्तक - एक सय सात नम्बर

भविष्यसूचक वृत्तान्त: यारोबामदेखि योशियासम्म र प्राचीन मार्गहरूको पुनर्स्थापना

Jeff Pippenger

2024-02-29

सन् 1844 मा, संयुक्त राज्य अमेरिकाका प्रोटेस्टेन्टहरूले मिलेराइट आन्दोलनबाट आफूलाई अलग गरे र बाबेलकी छोरीको रूपमा आफ्नो भविष्यवाणीगत स्थान ग्रहण गरे, जसको प्रतिरूप यारोबामले त्यतिबेला स्थापना गरेको झूटा आराधना-प्रणालीमा देखिन्छ, जब उनका उत्तरका दस गोत्रहरू यहूदाको दक्षिणी राज्यबाट अलग भए। यारोबामका दुई सुनका बाछा—एउटा बेथेल नगरमा (अर्थात् “परमेश्वरको घर”/कलीसिया), र अर्को दानमा (अर्थात् न्याय/राज्य)—ले संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रतिरूप हुने कलीसिया र राज्यको झूटा प्रणालीको प्रतीकत्व गरेका थिए। यारोबामको झूटा कलीसिया-र-राज्य प्रणालीका सबै तत्त्वहरू हारूनको विद्रोहमा प्रस्तुत गरिएको त्यही संरचनाअनुसार नै नमूना बनाइएका थिए। यसरी, यारोबामको झूटा आराधना-प्रणाली हारूनको झूटा आराधना-प्रणालीको एक प्रतिमा थियो।

यारोबामको जाली प्रणालीले त्यही उपासना-प्रणालीको प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, जसलाई प्रोटेस्टेन्टवादले पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनबाट अलग भएपछि, र पोपसत्ताको रोमी जनावरकी छोरी, अथवा त्यसको प्रतिमा बनेपछि, कायम राख्यो। यारोबामको जाली प्रणालीको स्थापना भएकै बेला, यहूदाबाट आएका एक अगमवक्ताले उसको वेदी र झूटा उपासना-प्रणालीको सामना गरे। सन् १८४४ मा, रोमकी छोरीका रूपमा चित्रित उपासना-प्रणाली स्थापना गर्ने धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादको भूमिकाको आरम्भमै, मिलेराइटहरू विश्वासद्वारा स्वर्गीय पवित्रस्थानको महापवित्र स्थानमा प्रवेश गरे र सब्बाथलाई पहिचान गरे; यसरी तिनीहरूले रोमकी छोरीहरूका विरुद्ध एउटा भविष्यवाणीमूलक हप्कीको प्रतिनिधित्व गरे, जसले रोमको अधिकारको चिन्ह—आइतबारको उपासनालाई—अवलोकन गर्न निरन्तरता दिने छनौट गरे।

यहूदाका अगमवक्ताले, जसले यारोबामको सामना गरे, त्यहीँ र त्यतिबेलै एउटा अगमवाणी घोषणा गरे।

अनि तिनले परमप्रभुको वचनद्वारा वेदीको विरुद्धमा पुकारेर भने, “हे वेदी, वेदी, परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: हेर, दाऊदको घरानामा एउटा बालक जन्मनेछ, जसको नाउँ योशियाह हुनेछ; अनि तैरैमाथि धूप बाल्ने उच्चस्थानहरूका पूजाहारीहरूलाई त्यसले तैरैमाथि बलि चढाउनेछ, र मानिसहरूका हड्डीहरू तैरैमाथि जलाइनेछन्।” अनि त्यही दिन तिनले एउटा चिन्ह दिँदै भने, “परमप्रभुले बोल्नुभएको चिन्ह यही हो: हेर, वेदी चिरिनेछ, र त्यसमाथि भएका खरानीहरू छरपस्ट पारिनेछन्।” १ राजा १३:२, ३।

भविष्यवाणीमा “वेदी” भन्ने शब्दको दोहोरो प्रयोग समावेश थियो। भविष्यवाणीमा कुनै शब्द वा वाक्यांशको दोहोरो प्रयोग दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको प्रतीकलाई जनाउँछ, यसरी सन् 1844 को वर्षलाई पहिचान गराउँदै, जब दोस्रो स्वर्गदूत आइपुग्यो र प्रोटेस्टेन्टवाद पतित भई बाबेलकी छोरी बन्यो। त्यही समयमा अगमवक्ताले एउटा चिन्ह प्रदान गरे, जसरी सन् 1844 मा मिलेराइटहरूले विश्रामदिनको चिन्हलाई चिनेका थिए। निम्न पदहरूमा यारोबामले अगमवक्तालाई धम्की दिएझैं, त्यसको हात पक्षाघातग्रस्त भयो, यसरी बाबेलको त्यस छापतर्फ संकेत गर्दै, जुन निधार वा हातमध्ये कुनै एकमाथि जबरजस्ती लगाइन्छ, र जसलाई ग्रहण गर्दा आत्मिक रूपमा मानिस अनन्तकालका लागि अशक्त हुन्छ।

यस अध्ययनका प्रयोजनका लागि, हामी त्यस भविष्यवाणीलाई विचार गरिरहेका छौं, जुन अगमवक्ताले यसरी प्रस्तुत गरे: “दाऊदको घरानामा एक बालक जन्मनेछ, जसको नाम योशियाह हुनेछ; अनि तँमाथि धूप बाल्ने उच्चस्थानका पूजाहारीहरूलाई उसले तँमाथि नै चढाउनेछ, र मानिसहरूका हड्डीहरू तँमाथि जलाइनेछन्।” योशियाहको अर्थ “परमेश्वरको आधार” हो, र यसले एड्भेन्टवादका ती आधारहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जो त्यही इतिहासमै निर्माण

गरिएका थिए, जसलाई यारोबामद्वारा उसको झूटो उपासनाप्रणालीको उद्घाटनले प्रतीकात्मक रूपमा देखाउँछ। यारोबामद्वारा स्थापित झूटो उपासनाप्रणालीमाथि, योशियाहले त्यस कूट उपासनामा अगुवाइ गर्ने पूजाहारीहरूलाई दण्ड दिनेथियो।

अगमवक्ताले यारोबामको उद्घाटनमा आफू आएको बाटो हुँदै नफर्कनु, र बेतेलमा नखानु नपिउनु भन्ने परमप्रभुको आज्ञाको अवज्ञा गरे। जब उनले बेतेलका झूटा अगमवक्ताको भोजन खाए, तब १८४४ पछि फर्केर विद्रोही प्रोटेस्टेन्टवादका सिद्धान्तहरू र झूटा अगमवाणीसम्बन्धी कार्यविधिहरू खान रोज्नेहरू—जसलाई १८६३ को विद्रोहले प्रतिनिधित्व गर्दछ—माथि आउने मृत्युको प्रतीकस्वरूप उनी प्रस्तुत गरिए। १८६३ मा विद्रोह गर्नेहरूको मृत्याशय्या बेतेलका झूटा अगमवक्ताको मृत्याशय्यासँग उही हुनेथियो। विद्रोही प्रोटेस्टेन्टवादको मृत्याशय्या ११ अगस्त, १८४० देखि १८४४ सम्मको इतिहास थियो, जब तिनीहरू—परमेश्वरका पहिले चुनिएका मानिसहरू—उपेक्षित गरिए, र रोमका छोरीहरू बने। लाओडिसियाई एड्भेन्टवादको मृत्याशय्या पनि त्यही मितिबीच हुनेछ, जब शक्तिशाली स्वर्गदूत ११ सेप्टेम्बर, २००१ मा अवतरित भयो, जसरी १८४० मा भएको थियो, र त्यो महान् भूकम्पको घडीबीच, जसले चाँडै आउन लागेको आइतवारको व्यवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, एक लाख चौवालीस हजारको छाप लगाउने कार्य आरम्भ भयो, र स्वर्गदूतले यरूशलेमभरि भएर देश (संयुक्त राज्य अमेरिका) र मण्डली (लाओदिकीया एड्भेन्टवाद) भित्र गरिएका घृणित कामहरूका कारण सुस्केरा हाल्ने र विलाप गर्नेहरूका निधारमा चिन्ह लगाउँदै अघि बढ्न थाले। सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, इजकिएलका चार घृणित कामहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका पिताहरूका पापहरू, त्यतिबेला आरम्भ भएको छाप लगाउने प्रक्रियामा वर्तमान परीक्षणकारी सत्यहरू बने।

१८६३ को परीक्षा, लेवीय २६ का “सात समय” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका मिलेराइट आन्दोलनका आधारहरूलाई समेट्ने थियो, जसलाई १८६३ मा अस्वीकार गरिएको थियो। यस परीक्षाले पछिल्लो वर्षाको विश्राम पाउनका लागि यर्मियाहका प्राचीन मार्गहरूमा फर्कन इच्छा वा अनिच्छा समावेश गर्थ्यो। १८८८ को परीक्षा, एल्डर जोन्स र वाग्नरद्वारा ल्याइएको लाओदिकीया मण्डलीका लागि सन्देश थियो, जुन विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिने सन्देश पनि थियो।

सन् १८५६ मा, लाओडिसियालाई सम्बोधन गरिएको सन्देश पहिलोपटक मिलेराइटहरूको आन्दोलनमा आइपुग्यो, र त्यो “seven times” को बढेको ज्योतिसहित आइपुग्यो; तर लाओडिसियालाई दिइएको सन्देशका उपचारहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको अनुभव, र भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासको सन्देश—दुवैलाई सन् १८६३ मा अस्वीकार गरियो। त्यो अनुभव “the appearance” को दर्शन (mareh) द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, र (chazon) “prophetic history” को दर्शन पनि त्यही थियो—र दुवै अस्वीकार गरिए। ती दुवै दर्शनहरूले आफ्नो परिपूर्ति २२ अक्टूबर, १८४४ मा पाएका थिए, र उन्नाइस वर्षपछि तिनीहरू दुवैलाई अस्वीकार गरियो, किनकि येशूले सधैं अन्त्यलाई आरम्भसँग पहिचान गर्नुहुन्छ।

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, १८६३ र १८८८ का विद्रोहहरूको परीक्षा पुनः परीक्षण गर्ने सत्य बन्यो, किनकि ती दुवै यर्मियाका पुराना मार्गहरूसित सम्बन्धित थिए। त्यस मितिमा पछिल्लो वर्षाको सन्देश आयो, र १९१९ को परीक्षा पनि आयो, किनकि १९१९ मा भविष्यवाणीसम्बन्धी कुनै पनि प्रासंगिकताविहीन ख्रीष्टको झूटो सुसमाचारलाई जाली “शान्ति र सुरक्षा” सन्देशको रूपमा प्रस्तुत गरिएको थियो। जब प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको शक्तिशाली स्वर्गदूत सेप्टेम्बर ११, २००१ मा ओर्लियो, तब पद १ देखि ३ सम्म पूरा भए, र पद १ देखि ३ ले “पहिलो स्वर” को सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

“के अब त्यो वचन आउँछ कि मैले घोषणा गरेको छु—न्यु योर्क ज्वारभाटाको छालले बगाइनेछ? यो मैले कहिल्यै भनेको छैन। मैले त यत्ति भनेकी छु, जब मैले त्यहाँ एकपछि अर्को तलासम्म उचालिँदै गरेका विशाल भवनहरूलाई हेरेँ, ‘प्रभु पृथ्वीलाई अत्यन्त कम्पायमान पार्न उठ्नुहुँदा कस्ता भयङ्कर दृश्यहरू घट्नेछन्! तब प्रकाश १८:१-३ का वचनहरू पूरा हुनेछन्।’ प्रकाशको अठारौँ अध्याय सम्पूर्ण रूपमा पृथ्वीमाथि आउन लागेको कुराको चेतावनी हो। तर न्यु योर्कमाथि विशेष रूपमा के आउँदैछ भन्ने विषयमा मलाई कुनै खास ज्योति दिइएको

छैन; केवल यति मात्र म जान्दछु कि कुनै दिन त्यहाँका ती विशाल भवनहरू परमेश्वरको शक्तिको घुमाइ र उलटपलटद्वारा ढालिनेछन्। मलाई दिइएको ज्योतिबाट म जान्दछु कि विनाश संसारमा छ। प्रभुबाट एक शब्द, उहाँको सामर्थ्यवान शक्तिको एक स्पर्श, र यी विशाल संरचनाहरू ढल्नेछन्। यस्ता दृश्यहरू घट्नेछन्, जसको भयावहता हामी कल्पना पनि गर्न सक्दैनौं।” Review and Herald, July 5, 1906.

प्रकाशितवाक्य अठारको स्वर्गदूतको आगमनसँगै उत्तरवर्षाको छर्काइ आरम्भ भयो, र हबकूक अध्याय दुईमा प्रतिनिधित्व गरिएको “भविष्यसूचक विवाद” पनि आरम्भ भयो। त्यो विवाद बाइबलको भविष्यवाणी बुझ्ने दुई पद्धतिहरूका विषयमा, तथा एउटा झूटा र एउटा साँचो उत्तरवर्षा सन्देशका विषयमा थियो। जब प्रकाशितवाक्य अठारको “दोस्रो स्वर” आइपुग्छ र आधुनिक बेबिलोनमाथि परमेश्वरको कार्यान्वयनात्मक न्यायको आरम्भलाई पहिचान गराउँछ, तथा परमेश्वरका अन्य भेडाहरूलाई बेबिलोनबाट बाहिर बोलाउँछ, तब त्यो विवादको अन्त हुन्छ। दोस्रो स्वरको आगमनले एक लाख चवालीस हजारको मोहर लगाइने इतिहासको अन्तलाई चिह्नित गर्दछ, जुन चौथो घृणित कुराद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ; र त्यसले, आफ्नो पालोमा, चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, लाओदिकीया एडभेन्टवादको चौथो र अन्तिम पुस्ताले सूर्यलाई दण्डवत् गर्ने कुरालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

पतनशील प्रोटेस्टेन्टवादको मृत्युपलङ्ग, स्वर्गदूतको अवतरण र १८४४ को बन्द ढोकाको बीचमा, चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थाको स्वर्गदूतको अवतरण र बन्द ढोकाको बीचमा रहेको लाओदिकीय एडभेन्टवादको मृत्युपलङ्गको प्रतिरूप थियो। यहूदाबाट आएका अगमवक्तालाई बेथेलका झूटा अगमवक्तासँग एउटै चिहानमा गाडियो, र जब राजा योशियाले आफ्नो सुधारकार्य आरम्भ गरे, तब उनी त्यही चिहानको सामुन्ने उभिएका थिए। राजा योशियाको सुधारकार्य, जसको नामले “परमेश्वरका जगहरू” जनाउँछ, परमेश्वरले आफ्ना अन्तिम दिनका मानिसहरूलाई ११ सेप्टेम्बर २००१ मा फेरि ती जगहरूतर्फ डोर्याउन थाल्नुभएपछि आरम्भ भयो। उनको सुधारकार्य मन्दिरको पुनर्स्थापनाको काम आरम्भ गरिएपछि सुरु भएको थियो।

राजा योशियाहको अठारौँ वर्षमा यस्तो भयो कि राजाले अजल्याहका छोरा, मशुल्लामका नाति, लेखक शापानलाई परमप्रभुको भवनमा यसो भनेर पठाए, “प्रधान पूजाहारी हिल्कियाहकहाँ जाऊ, ताकि परमप्रभुको भवनमा ल्याइएको चाँदी, जुन ढोका रक्षकहरूले मानिसहरूबाट सङ्कलन गरेका छन्, त्यसको हिसाब-जम्मा गरियोस्। अनि तिनीहरूले त्यो परमप्रभुको भवनको रेखदेख गर्ने कामदारहरूको हातमा सुम्पून्; र तिनीहरूले त्यो परमप्रभुको भवनमा काम गर्ने कामदारहरूलाई भवनका भग्न भागहरू मर्मत गर्न दिऊन्—बढ्दैहरूलाई, निर्माणकर्मीहरूलाई, र ढुङ्गा काट्नेहरूलाई; अनि भवन मर्मत गर्न काठ र कुँदिएका ढुङ्गा किन्नलाई पनि।” तर तिनीहरूको हातमा सुम्पिएको धनको हिसाब तिनीहरूसित मागिएन, किनकि तिनीहरूले विश्वासयोग्यतापूर्वक व्यवहार गरेका थिए। अनि प्रधान पूजाहारी हिल्कियाहले लेखक शापानलाई भने, “मैले परमप्रभुको भवनमा व्यवस्थाको पुस्तक फेला पारेको छु।” अनि हिल्कियाहले त्यो पुस्तक शापानलाई दिए, र उनले त्यसलाई पढे। तब लेखक शापान राजाकहाँ आए र राजालाई फेरि समाचार सुनाउँदै भने, “तपाईंका सेवकहरूले भवनमा भेटिएको धन जम्मा गरेका छन्, र त्यसलाई परमप्रभुको भवनको रेखदेख गर्ने कामदारहरूको हातमा सुम्पेका छन्।” अनि लेखक शापानले राजालाई यसो भन्दै देखाए, “पूजाहारी हिल्कियाहले मलाई एउटा पुस्तक दिएका छन्।” अनि शापानले त्यो राजाको सामु पढे। यो भयो कि जब राजाले व्यवस्थाको पुस्तकका वचनहरू सुने, तब उनले आफ्ना लुगा च्याते। अनि राजाले पूजाहारी हिल्कियाहलाई, शापानका छोरा अहीकामलाई, मीकायाहका छोरा अक्बोरलाई, लेखक शापानलाई, र राजाका सेवक असायाहलाई यसो भनेर आज्ञा दिए, “जाओ, मेरो निम्ति, मानिसहरूका निम्ति, र सारा यहूदाका निम्ति, फेला परेको यस पुस्तकका वचनहरूको विषयमा परमप्रभुसित सोधपुछ गर; किनकि परमप्रभुको क्रोध, जो हाम्रा विरुद्ध दन्किएको छ, ठूलो छ, किनभने हाम्रा पितापुर्खाहरूले यस पुस्तकका वचन सुनेनन्, र हाम्रो विषयमा लेखिएका सबै कुराअनुसार गर्न मानेनन्।” २ राजा २२:३-१३।

‘योशियाह’ नामक एउटा बालक जन्मनेछ भन्ने भविष्यवाणीले सेप्टेम्बर ११, २००१ लाई संकेत गर्दछ, जब बलवान् स्वर्गदूत अवतरित हुनुभयो र आफ्ना अन्त्य-दिनका जनहरूलाई पुराना मार्गहरूतर्फ पुनः फर्काउनुभयो। त्यस अवतरणलाई अगस्ट ११, १८४० मा उही स्वर्गदूतको अवतरणद्वारा पूर्वरूपमा देखाइएको थियो। ती दुवै अवतरणहरूले इस्लामसम्बन्धी एउटा भविष्यवाणीको पूर्तिलाई चिह्नित गरे। प्रकाशितवाक्य अध्याय ९ पद १५ मा

पाइने इस्लामको समय-भविष्यवाणीको पूर्ति अग्रिम रूपमा पहिचान गर्न र त्यस अग्रिम भविष्यवाणीलाई प्रकाशित गर्नेसँग सम्बन्धित ऐतिहासिक व्यक्तित्वको नाम योशियाह थियो।

प्रकाशको पुस्तकको अध्याय दस वा अठारका स्वर्गदूतका दुवै अवतरणहरूमा “योशियाह” भन्ने नाम चिह्नित गरिएको छ। योशियाह लिचले इस्लामसम्बन्धी त्यो सन्देश प्रस्तुत गरे, जुन अगस्त ११, १८४० मा पूरा भयो; अनि सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, यारोबामको इतिहासमा आज्ञा नमान्ने अगमवक्ताद्वारा अघि राखिएको योशियाह नामको एक बालकको जन्मसम्बन्धी भविष्यवाणी, लाओदिकीय अद्वेन्टवादमा पूरा भयो, जब स्वर्गदूतले आफ्ना अन्तिम-दिनका जनहरूलाई फेरि त्यस आधारभूत इतिहासतर्फ डोर्‍याए, जहाँ आज्ञा नमान्ने अगमवक्ता र यारोबामबीचको मुठभेडले आफ्नो परिपूर्ति भेटेको थियो। बाइबलीय साक्ष्यले आउनेवाला एक योशियाहसम्बन्धी भविष्यवाणीलाई चिह्नित गर्‍यो, र जब आज्ञा नमान्ने अगमवक्ताद्वारा प्रतिरूपित इतिहास १८४४ मा पुनरावृत्त भयो, तब उनको नामसम्बन्धी भविष्यवाणी फेरि एकपटक भविष्यसूचक आख्यानभित्र स्थापित गरियो।

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, यहूदाको गोत्रका सिंहले आफ्ना अन्तिम-दिनका जनहरूलाई यर्मियाका प्राचीन मार्गहरूतर्फ पुनः डोर्‍याउनुभयो, जसले ती छयालिस वर्षहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्थे, जसको अवधिभर वाचाका दूतले अक्टोबर २२, १८४४ मा अचानक आउनका लागि एउटा मन्दिर निर्माण गर्नुभएको थियो। योशियाहले मन्दिरको मर्मतकार्य आरम्भ गर्दा मोशाको श्राप पत्ता लगाए। एक लाख चौवालीस हजारको कामलाई यशैयाले पुनर्स्थापनाको कार्यको रूपमा प्रतिनिधित्व गर्छन्।

अनि तिनीहरूले पुराना उजाड स्थानहरू पुनर्निर्माण गर्नेछन्, तिनीहरूले अघिल्ला ध्वंसावशेषहरू उठाउनेछन्, र तिनीहरूले उजाड नगरहरू, धेरै पुस्तादेखिका सुनसान भग्नावशेषहरू, पुनःस्थापना गर्नेछन्। यशैया ६१:४।

मन्दिरको मर्मत र पुनर्स्थापनामा योशियाहले गरेको कार्य त्यही कार्य हो जुन यशैयाले परमेश्वरका अन्तिम-दिनका जनद्वारा सम्पन्न गरिने भनी पहिचान गर्छन्, किनकि सबै अगमवक्ताहरूले आफूहरू बाँचेका दिनहरूको भन्दा अन्तिम दिनहरूको विषयमा अझ बढी बोलेका छन्। त्यो कार्य एज्राको समयमा बाबेलबाट निस्केर आएका मानिसहरूद्वारा पनि प्रतिरूपित गरिएको थियो।

किनकि हामी दास थियौं; तौ पनि हाम्रो परमेश्वरले हाम्रो दासतामा हामीलाई त्यागनुभएको छैन, तर फारसका राजाहरूका दृष्टिमा हामीमाथि कृपा विस्तार गर्नुभएको छ, ताकि उहाँले हामीलाई पुनर्जीवन दिनुहोस्, हाम्रो परमेश्वरको भवनलाई पुनःस्थापित गर्नुहोस्, त्यसका उजाड स्थानहरूको मर्मत गर्नुहोस्, र यहूदा तथा यरूशलेममा हामीलाई एउटा पर्खाल दिनुहोस्। एज्रा ९:९।

बाबेलोनबाट बाहिर निस्केपछि एज्राद्वारा अघि बढाइएको काम पूरा भयो, र यसले योशियाहले गरिरहेको मन्दिर पुनर्स्थापनाको कार्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, अर्थात् परमेश्वरका अन्तिम-दिनका जनसम्बन्धी यशैयाले पहिचान गरेको कार्यलाई; र यो सन् २००१ को सेप्टेम्बर ११ मा आरम्भ भयो। प्रकाशको पुस्तकमा यूहन्नाले पनि त्यस कार्यलाई पहिचान गर्दछ।

अनि मैले स्वर्गबाट सुनेको स्वरले फेरि मसँग बोल्‍यो, र भन्यो, जा, समुद्र र पृथ्वीमाथि उभिएको स्वर्गदूतको हातमा खुला रहेको सानो पुस्तक ले। तब म स्वर्गदूतकहाँ गएँ, र उसलाई भनौं, मलाई त्यो सानो पुस्तक देऊ। अनि उसले मलाई भन्यो, यसलाई ले र खाइहाल; यसले तिम्रो पेटलाई तीतो बनाउनेछ, तर तिम्रो मुखमा यो महजस्तो मीठो हुनेछ। अनि मैले स्वर्गदूतको हातबाट त्यो सानो पुस्तक लिएँ, र खाएँ; अनि मेरो मुखमा त्यो महजस्तो मीठो थियो; तर जस्तै मैले त्यो खाएँ, मेरो पेट तीतो भयो। अनि उसले मलाई भन्यो, तिमिले फेरि धेरै जातिहरू, राष्ट्रहरू, भाषाहरू, र राजाहरूका सामु भविष्यवाणी गर्नुपर्छ। अनि मलाई लट्टीजस्तो एउटा नरकट दिइयो; र स्वर्गदूत उभिएर यसो भन्दै थियो, उठ, र परमेश्वरको मन्दिर, वेदी, र त्यसमा आराधना गर्नेहरूलाई नाप। तर मन्दिरबाहिरको प्राङ्गणलाई छोडिदेऊ, र त्यसलाई ननाप; किनकि त्यो अन्यजातिहरूलाई दिइएको छ; अनि तिनीहरूले पवित्र नगरलाई बयालीस महिनासम्म कुल्चेनेछन्। अनि म मेरा दुई साक्षीहरूलाई शक्ति दिनेछु, र तिनीहरूले भाङ्ग्राको वस्त्र पहिरेर एक हजार दुई सय साठी दिनसम्म भविष्यवाणी गर्नेछन्। प्रकाश

यस खण्डमा यूहन्नाले ती मिलेराइटहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले स्वर्गदूतको हातमा रहेको सन्देश उहाँ ११ अगस्ट, १८४० मा अवतरण हुनुभएको बेला खाएका थिए, तर जसले २२ अक्टोबर, १८४४ को तीतो निराशा पनि भोगेका थिए। १८४४ को त्यस तीतो निराशाको अवस्थामा उभिएका यूहन्नालाई, परमेश्वरका अन्तिम-दिनका जनहरूको प्रतीकका रूपमा, १८४० देखि १८४४ सम्मद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको अनुभव फेरि दोहोर्‍याउनुपर्छ भनी भनियो, यसरी ११ सेप्टेम्बर, २००१ तर्फ, र निकट भविष्यमा आउने आइतबारको व्यवस्थातर्फ इङ्कित गर्दै। उनलाई भनियो, “तैले फेरि धेरै जातिहरू, र राष्ट्रहरू, र भाषाहरू, र राजाहरूका सामु अगमवाणी गर्नेपर्छ,” जसले स्वर्गदूत प्रकाश अठारमा अवतरण हुँदा सारा संसार आलोकित हुने कुरालाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जब प्रकाश अध्याय दसको इतिहास—“line upon line”—पुनः दोहोरिन्छ।

जब परमेश्वरका अन्तिम-दिनका जनहरूले फेरि अगमवाणी गर्दा दोहोरिने इतिहासको पहिचानसँग सम्बन्धित विषयमा, यूहन्नालाई “उठ र परमेश्वरको मन्दिर नाप” भनियो। उनको “नाप्रे” कार्यलाई विशेष रूपमा चिनाइएको थियो, किनकि उनलाई सन् १८४४ मा राखिएको थियो, जहाँ अक्टोबर २२ को निराशाले उनको पेट तीतो बनाइएको थियो। उनलाई मन्दिर नाप भनियो, तर आँगनचाहिँ छोडिदिन, किनकि उनलाई यो अन्यजातिहरूको समयको प्रतिनिधित्व हो, जब तिनीहरूले बाह्र सय साठी वर्षसम्म आँगन कुल्चिनेछन्, भनी जानकारी गराइएको थियो। ती बाह्र सय साठी वर्ष १७९८ मा समाप्त भए। यूहन्नाले आफ्नो नाप्रे कार्य १७९८ मा आरम्भ गर्नुपर्ने थियो, र त्यसअघिका बाह्र सय साठी वर्ष छोडिदिनुपर्ने थियो, जुन अवधिमा आत्मिक मन्दिर र आत्मिक यरूशलेम कुल्चिएका थिए। उनी १८४४ को निराशाको क्षणमा उभिएका थिए, त्यसैले १७९८ देखि १८४४ सम्म छयालीस वर्ष हुन्छन्। ती छयालीस वर्षहरूले मन्दिरको प्रतिनिधित्व गर्छन्।

जब यूहन्ना—जसरी परमेश्वरका अन्तिम-दिनका जनहरूले १८४० देखि १८४४ सम्म गरेझैं—फेरि अगमवाणी गर्नुपर्ने थियो, तब तिनीहरूले इस्लामसम्बन्धी एउटा अगमवाणीको परिपूर्तिमा स्वर्गदूत अवतरित हुँदा आफ्नो कार्य आरम्भ गर्नेथिए। तिनीहरूको फेरि अगमवाणी गर्ने कार्यले मन्दिर नाप्रे कामको माग गर्नेथियो, र त्यस कामले “पुराना मार्गहरू” को अनुसन्धानलाई प्रतिनिधित्व गर्नेथियो, जुन “मन्दिर” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहास थियो, जो १७९८ मा अन्तको समयमा आरम्भ भएको थियो र १८४४ को महान् निराशासँग समाप्त भएको थियो। जब तिनीहरूले यर्मियाका पुराना मार्गहरूको अनुसन्धान गर्ने आफ्नो काम आरम्भ गरे, जुन यूहन्नाको “छयालीस वर्षको मन्दिर” हो, तब मोशाको श्राप मन्दिरभरि छरपस्ट रहेका भग्नावशेषहरूमा भेटियो, र आउन लागेका योशियासम्बन्धी भविष्यवाणी पूरा भयो। योशियाको कामलाई यशैयाले पनि फेरि यसरी चिन्हित गर्छ:

अनि तँबाट उत्पन्न हुनेहरूले प्राचीन उजाड स्थानहरू फेरि निर्माण गर्नेछन्; तँ धेरै पुस्ताहरूका नेवहरू उठाउनेछस्; र तँलाई, फाटो मर्मत गर्ने, बसोबास गर्न योग्य बाटाहरू पुनःस्थापित गर्ने, भनिनेछ। यशैया ५८:१२।

परमेश्वरका अन्त्य-दिनका जनहरूले “बसोबास गर्नका मार्गहरू” पुनर्स्थापित गर्नुपर्ने थियो, जो यर्मियाका “पुराना मार्गहरू” हुन्। तिनीहरूले प्राचीन उजाड स्थानहरूलाई पुनर्निर्माण गर्नुपर्ने थियो, जसरी योशियाह र एज्राको इतिहासका कामदारहरूले गरिरहेका थिए। तिनीहरूले “रेखामाथि रेखा” को पद्धति अपनाउनुपर्ने थियो, किनकि तिनीहरूले केवल एडभेन्टवादको आधारभूत इतिहासलाई मात्र “उठाउने” थिएनन्, जुन छयालीस वर्षको मन्दिरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, तर त्यसो गर्दै तिनीहरूले “धेरै पुस्ताहरूका जगहरू उठाउने” थिए। तिनीहरूले पहिचान गर्नुपर्ने थियो कि प्रत्येक सुधार आन्दोलनले एउटा आधारभूत कार्यको प्रतिनिधित्व गर्दछ, कि “रेखामाथि रेखा” ले १७९८ देखि १८४४ सम्मका अन्त्य-दिनका जगहरूलाई जनाउँछ। तिनीहरूले “भंग” को मर्मत गर्नुपर्ने थियो, र त्यो भंगले भाँडो वा पर्खालमा भएको प्रारम्भिक चिरालाई जनाउँछ, जसले थप विपत्तिको लागि बाटो खोल्दछ। जुन “भंग” मर्मत गरिनुपर्ने थियो, त्यो १८६३ को विद्रोह थियो।

जब योशियाह ११ सेप्टेम्बर २००१ मा आइपुगे, तब परमेश्वरका अन्त्य-दिनका मानिसहरू यर्मियाहका पुराना मार्गहरूमा फर्किए र मिलेराइट इतिहास नाप थाले। तिनीहरूले “भङ्ग” पत्ता लगाए। “पुराना उजाड स्थानहरू”

निर्माण गर्दै जाँदा तिनीहरूले मिलरको सपनाका रत्नहरूको सत्यता पहिचान गरे। योशियाहले जस्तै तिनीहरूले पनि “सात समय” पत्ता लगाए, र तिनीहरूले लैव्यव्यवस्था छब्बीसको सत्य पुनर्स्थापित गरे, र यसरी “अघिल्ला उजाड अवस्थाहरू” उठाए। जब तिनीहरूले लैव्यव्यवस्था छब्बीसका “पहिलो” र “अन्तिम” उजाड अवस्थाहरू पुनर्स्थापित गरे, तब तिनीहरूले एक १७९८ मा र अर्को १८४४ मा समाप्त भएको कुरा पहिचान गरे। यसरी, अघिल्ला उजाड अवस्थाहरू उठाउने तिनीहरूको कार्य नै यूहन्नालाई दिइएको त्यही “नाप्रे लट्टी” थियो, जसले उसलाई मन्दिर नाप्र सक्षम तुल्यायो।

यहूदाको कुलको सिंहले आफ्ना जनहरूलाई पुराना मार्गहरूतर्फ पुनः अगुवाइ गर्नुभयो, ताकि तिनीहरूले पछिल्लो वर्षाको सन्देश भेट्न सक्नुन्, र पछिल्लो वर्षाको सन्देश तेस्रो हायको इस्लामको सन्देश हो। जब तिनीहरूले अन्ततः हबकूकका दुई पवित्र पाटीहरू पत्ता लगाए, जसको प्रतिनिधित्व १८४३ र १८५० का अग्रज चार्टहरूले गर्छन्, तब तिनीहरूले देखे कि त्यसको जगमा प्रकाशको पुस्तक अध्याय आठका “तीन हाय” समावेश थिए, र दोस्रो हाय त्यो आधारभूत इतिहासमै समाप्त भइसकेको थियो जहाँ मिलेराइट मन्दिर खडा गरिएको थियो। त्यसपछि तिनीहरूले बुझे कि अगमवाणीहरूको त्रि-प्रयोगको नियमसम्बन्धी समझलाई यहूदाको कुलको सिंहले पहिल्यै स्थापित गरिसक्नुभएको थियो, ताकि जब तिनीहरू यर्मियाका पुराना मार्गहरूमा फर्के, तब तिनीहरूले “विश्राम र ताजगी” लाई चित्र सक्नुन्, जुन तेस्रो हायको पछिल्लो वर्षाको सन्देश हो, र जुन पहिलो तथा दोस्रो हायका दुई साक्षीहरूसँग पहिचान गरिएको र स्थापित गरिएको छ।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“शत्रुले यी अन्तिम दिनहरूमा दृढ रहन सक्ने जनसमूहलाई तयार पार्ने कार्यबाट हाम्रा दाजुभाइ तथा दिदीबहिनीहरूको मनलाई अन्यत्र मोड्न खोज्दैछ। उसका कुतर्कहरू मनहरूलाई यस घडीका संकटहरू र कर्तव्यहरूबाट टाढा लैजानका निम्ति रचिएका छन्। उहाँका जनहरूका लागि ख्रीष्टले स्वर्गबाट यूहन्नालाई दिन आउनुभएको ज्योतिलाई तिनीहरूले केही पनि ठान्दैनन्। तिनीहरूले सिकाउँछन् कि ठीक हाम्रो सामु रहेका दृश्यहरू विशेष ध्यान पाउन पर्याप्त महत्त्वका छैनन्। तिनीहरूले स्वर्गीय उत्पत्तिको सत्यलाई निष्प्रभावी बनाउँछन् र परमेश्वरका जनहरूलाई तिनीहरूको विगतको अनुभवबाट वञ्चित पार्दै, त्यसको सट्टा एउटा झूटा विज्ञान दिन्छन्।”

“‘परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, बाटाहरूमा उभिनु, र हेर्नु, अनि प्राचीन मार्गहरूका विषयमा सोधखोज गर्नु, असल बाटो कहाँ छ, र त्यसैमा हिँड्नु।’ यर्मिया ६:१६।”

“कसैले पनि हाम्रो विश्वासका आधारहरू उखेलेर हटाउन खोज्न नदेओस्—ती आधारहरू, जो हाम्रो कार्यको आरम्भमा वचनको प्रार्थनापूर्वक अध्ययनद्वारा र प्रकाशनद्वारा बसालिएका थिए। यी आधारहरूमाथि हामीले बितेका पचास वर्षदेखि निर्माण गर्दै आएका छौं। मानिसहरूले तिनीहरूले कुनै नयाँ मार्ग फेला पारेका छन् र पहिले बसालिएको भन्दा अझ बलियो आधार बसाल्न सक्छन् भनी ठान्न सक्छन्। तर यो ठूलो छल हो। बसालिइसकेको आधारबाहेक अरू कुनै आधार कसैले बसाल्न सक्दैन।”

“विगतमा धेरैले नयाँ विश्वासको निर्माण गर्न, नयाँ सिद्धान्तहरू स्थापित गर्न प्रयत्न गरेका छन्। तर तिनीहरूको निर्माण कति समयसम्म टिक्यो? त्यो चाँडै नै ढल्यो, किनकि त्यो चट्टानमाथि स्थापित गरिएको थिएन। ”

“के पहिलो चेलाहरूले मानिसहरूको भनाइहरूको सामना गर्नुपरेको थिएन र? के तिनीहरूले झूटा सिद्धान्तहरू सुन्नुपरेको थिएन, र त्यसपछि, सबै गरिसकेपछि, दृढतापूर्वक उभिएर यसो भन्नुपरेको थिएन: ‘राखिएको जगबाहेक अरू कुनै जग कसैले राख्न सक्दैन’? १ Corinthians ३:११.”

“यसकारण हामीले हाम्रो भरोसाको आरम्भलाई अन्तसम्म दृढतापूर्वक थामिराख्नुपर्छ। परमेश्वरद्वारा र ख्रीष्टद्वारा यस प्रजाका निम्ति शक्तिका वचनहरू पठाइएका छन्, जसले तिनीहरूलाई संसारबाट, बुँदाबुँदामा, वर्तमान सत्यको स्पष्ट ज्योतिमा बाहिर ल्याएका छन्। पवित्र अग्निद्वारा स्पर्श गरिएका ओठहरूले, परमेश्वरका सेवकहरूले सन्देशको घोषणा गरेका छन्। दैवी उच्चारणले घोषित सत्यको प्रामाणिकतामा आफ्नो छाप लगाएको छ।”

टेस्टिमोनीज, खण्ड ८, २९६, २९७।